

nu er truffet en beslutning om at flytte domstolene fra Justitsministeriet, kan vi i CD helt tilslutte os den idé, at det sker til en uafhængig styrelse, som sorterer under Justitsministeriet.

For at sikre et dommerkorps, som altid er i overensstemmelse med det samfund, som de er så vigtig en del af, tror jeg også, det er gavnligt, at man udvider rekrutteringen i forhold til det hidtil relativt snævre grundlag, der er i dag, nemlig hovedsagelig fra Justitsministeriets rækker. I de seneste år er både landsdommere og højesteretsdommere kommet fra utraditionelle stillinger. Den udvikling tror jeg er gavnlig, og derfor er jeg også glad for, at der lægges op til en fortsættelse af det i den kommende Domstolsstyrelse.

Jeg håber på den anden side ikke, at Justitsministeriets folk skal være udelukket fra at arbejde ved domstolene, for man kan vel dårligt tænke sig en bedre og mere alsidig juridisk uddannelse end den, en fuldmægtig får under udstationeringer forskellige steder i retssystemet.

Det er mit håb og min forventning, at Domstolsstyrelsen og Dommerudnævnelsesrådet vil få et alsidigt og fornuftigt rekrutteringsgrundlag, som også vil kunne styrke domstolenes stilning.

Et andet af de kontroversielle emner har været dommeres ret til bierhverv. Her har det været CD's holdning, at dommere selvfølgelig skal have ret til at varetage andre tillidsposter uden for domstolene, og at det endda er i samfundets interesse, at de gør det. Det er efter loven en masse nævn og råd, hvor der skal sidde en dommer fra enten by- eller landsretterne og i enkelte tilfælde endda også fra Højesteret. Dommeres tilstedeværelse er borgernes tryk; så går tingene også rigtigt til.

Dommeres medvirken i private voldgiftssager har også været på forsiderne i formiddagspressen, fordi der har været nogle enkelte dommere, som tjente endog meget store penge ved at være voldgiftsdommer. Men jeg må indrømme, at så længe dommerens medvirken i en voldgiftsret kan varetages, uden at det berører dommerens mulighed for at varetage sit dommerembede, har jeg ingen betænkeligheder.

Det fremgår jo også klart af de undersøgelser, der er foretaget, at dommere i reglen lægger mere af deres egentlige dommerarbejde i fritiden, end de bruger af arbejdstiden på bibeskæftigelser, så mon ikke man lidt ser spøgelse ved højlys dag?

Men det er da som sagt klart, at der ikke må kunne sættes spørgsmålstegn ved dommeres uafhængighed, og derfor kan CD helt tilslutte sig, at dommere skal oplyse om de embeder og poster, han eller hun bestrider. Det er fint, at der bliver offentlighed om det, men CD er samtidig helt på linje med Justitsministeriet med hensyn til, at den økonomiske side af sagen ikke er noget, der vedkommer offentligheden.

Vi skal om lidt behandle et andet forslag om indskrænkelse af offentlighedens adgang til at få oplysning om offentligt ansattes personlige forhold og ansættelsesforhold, og man kunne måske her til sidst spørge, om det giver mening, at man samtidig udvider de samme regler for en anden gruppe i det offentlige system.

Som sagt, ved sidste førstebehandling af disse forslag gav jeg CD's tilslutning til forslagene, og det vil jeg også gøre i denne omgang og håbe, at vi kan nå det inden sommerferien.

Elisabeth Arnold (RV):

Det er et stort og vigtigt lovkompleks, vi behandler her for anden gang, og vi er fra radikal side meget glade for, at lovforslaget blev gennemført. Vi er ikke sikre på, at det var sket i den form, hvis vi havde fået en anden regering, men vi synes, det er et stort, stort skridt fremad, det, der sker her.

For en gangs skyld er ordet reform ikke ilde anbragt. Om en beskeden ændring i lovgivningen, som ofte bliver foretaget herinde, f.eks. en ny rubrik på selvangivelsen, går vi ud med store armbevægelser og siger, at nu er der tale om en skattereform; men her er der faktisk tale om en virkelig grundlæggende reform.

Det er mærkeligt, at det skulle tage så lang tid, inden grundlovens forskrifter om magtens tredeling faktisk blev gennemført i praksis, men her er vi meget tæt på at være ved det ideelle; det synes jeg. Man har svært ved at forestille sig en større uafhængighed. Et sted skal pengene jo komme fra. Det er klart, at domstolene altid vil være afhængige af, at de har et økonomisk grundlag at virke i, ellers bliver de jo afhængige af de sponsorer, der i øvrigt måtte være til at betale domstolene. Men som det er her, synes vi, det er spændende, og vi håber, at mange partier vil være med til at stemme om det her, når det endelig bliver færdigt.

Jeg skal ikke gentage de mange argumenter, der har været for at gå ind for dette forslag, men sige, at selvfølgelig er det utrolig vigtigt, at vi får Domstolsstyrelsen som mellemlid mellem